

prima instanță, jud.: M. Muruianu dosarul nr. 2ra-2781/2015
instanța de apel, jud.: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-2781/2015

instanța de apel, jud.: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Julia Sîrcu

Judecătoria Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea, Ion Drută, Galina Stratulat

examinînd recursul declarate de către Pancho Valchanov,
 n pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pancho
Valchanov  mpotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Avton Service” cu
privire la anularea ordinului de concediere  i încasarea salariului, compensaţiilor,
 mpotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 17 iunie 2015, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Pancho Valchanov  i menţinută
hot r irea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 10 noiembrie 2014

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pancho Valchanov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avton Service” cu privire la anularea ordinului de concediere și încasarea salariului, compensatiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Pancho Valchanov și menținută hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2014 Pancho Valchanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Avton Service” cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea la locul de muncă.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 26c din 01 septembrie 2011 a fost angajat în funcția de director al SRL „Avton Service”.

La 17 octombrie 2011, conform extrasului din registrul de stat al persoanelor juridice nr. 236789 a fost înregistrat în calitate de administrator al SRL „Avton Service”, în baza ordinului nr. 30c din 15 septembrie 2011.

Susține reclamantul că, la momentul preluării conducerii, societatea se afla în stare financiară precară, însă în câteva luni a readus și a stabilizat activitatea economică a societății.

Ulterior, a prezentat fondatorilor companiei un proiect pentru desfășurarea eficientă a activității, care a fost acceptat. Pentru desfășurarea eficientă a activității și aprovizionarea societății cu materiale și piese de schimb necesare, a folosit cu acordul fondatorilor bunul personal, automobilul de model „Land Rover Freelander” anul fabricării 2009, nr. de înmatriculare C OH 440, acordul fiind stabilit conform art. 192 alin. (1) Codul Muncii.

Afirmă că, în perioada 01 septembrie 2011 – 04 februarie 2013 a parcurs peste 50 000 km.

Indică că, la indicațiile fondatorilor-angajatori, fiind pus în fața faptului că, programul de muncă al activității, se practică lucru peste orarul de muncă zilnic și în zilele de repaos (sâmbătă), s-a conformat și exercita munca peste program, nu a lipsit de la serviciu sub nici un motiv, atât în zilele lucrătoare, cât și în toate sâmbetele, zile de repaos. Pentru munca după orele de program și în zilele de repaos urma să fie remunerat conform prevederilor Codului Muncii.

Astfel, urmau a-i fi compensate pentru munca prestată în zilele de odihnă și cele de sărbătoare nelucrătoare în anul 2011 - 17 zile sâmbete; în anul 2012 - 47 zile sâmbete; în anul 2013 - 4 zile sâmbete. În timpul concediul anual 2011-2012 a fost rechemat de către fondatori la lucru pentru necesități urgente în activitatea întreprinderii și nu a beneficiat de concediul cuvenit legal în total 10 zile, iar conform înțelegerii cu fondatorii aceste 10 zile urmau a fi remunerate, fapt care nu a avut loc.

Mai mult, în timpul exercitării obligațiilor de serviciu nu a avut obiecții sau avertizări nici verbal și nici în scris, nu a fost sancționat disciplinar, toată activitatea societății o executa în coordonare și aprobare cu fondatorii.

Susține reclamantul că, pînă la 04 februarie 2013 nu a fost în concediu medical și nu a lipsit de la serviciu, însă de la 04 februarie 2013 s-a aflat în concediu medical, dar a comunicat cu directorul adjunct al întreprinderii, cu clienții și furnizorii, semna documente bancare, a fost solicitat la telefon de fondatori și chemat la multiple ședințe la sediul din str. Calea Ieșilor 10/3, mun. Chișinău. Fiind la curent că era în concediu medical și sub tratament, fondatorii i-au cerut să scrie cerere de eliberare din funcție fără nici un argument. După aceste ședințe cu atacuri psihice și intimidări din partea fondatorilor SRL „Avton Service”, starea de sănătate i s-a agravat semnificativ și a fost nevoit să continue tratamentul.

Ulterior, susține că a fost intimidat, umilit, hărțuit psihic și moral de către fondatori.

Astfel, la 20 martie 2013 fiind în incapacitate de muncă a fost chemat la o ședință și i s-a cerut să scrie cerere de eliberare, dar a refuzat. În aceeași zi la sediul firmei a pierdut cunoștința și a fost chemată echipa de salvare de la Spitalul de Urgență Chișinău, iar în urma efectuării investigației tomografice a constatat că a suferit un microinsult cerebral.

Ca consecință de la 01 aprilie 2013 a urmat tratament cu spitalizare în secția cardiologie spitalul nr. 3 „Sfânta Treime” Chișinău, apoi de la 17 aprilie 2013 tratament în spitalul nr. 2 „Arhanghelul Mihail” Chișinău, fapt confirmat prin certificatele medicale folosite de administrația pîrîului pentru scutirea societății de la achitățile defalcărilor în fondul social, însă lui nu i s-au achitat cuantumurile sumelor îndemnizațiilor.

La 30 martie 2013 a suferit alt atac cerebral sever, fiind internat de urgență în Spitalul CNSP de Medicină Urgentă din Chișinău, unde a fost supus la tratamente costisitoare și complicate, dar administrația și fondatorii pîrîului nu au reacționat.

La 13 iunie 2013 a fost externat și pînă la 18 iunie 2013 a fost în incapacitate de muncă, conform extrasului medical din 12 iunie 2013 unde a fost indicat „Regim de lucru redus”.

La 17-18 iunie 2013 a fost examinat de Consiliul National pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă și pentru perioada 17 iunie 2013 – 01 iulie 2014 a fost încadrat în gradul II de invaliditate, despre care fapt pîrîtul a fost înștiințat, însă pretenția adresată pentru recuperarea prejudiciului financiar datorat pîrîtul și fondatorii au lăsat fără răspuns.

La 16 august 2013 s-a adresat cu plângere către Inspectoratul de Stat al Muncii, la care a primit răspuns la 12 septembrie 2013 și respectiv 26 decembrie 2013.

Consideră reclamantul că, reieșind din cele menționate și din răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii toate acțiunile pîrîtului sunt ilegale, precum și concedierea sa din funcție este ilegală, discriminatorie și neîntemeiată.

Solicită Pancho Valchanov anularea ordinul din 18 iunie 2013 de concediere; restabilirea în funcția de administrator cu rectificarea înscrierii în registrul de stat al persoanelor juridice referitor la persoana administratorului; încasarea salariul în mărime de 6 000 lei pentru ianuarie 2013; compensația în mărime de 2 442 lei pentru neachitarea în termen a salariului pentru ianuarie 2013; încasarea salariului în mărime de 54 000 lei pentru iulie 2013 - aprilie 2014 perioada de absență forțată de la lucru; încasarea compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare în sumă de 18 000 lei; încasarea îndemnizației în sumă de 25 435 lei pentru concediul medical pentru perioada 04 februarie 2013-18 iunie 2013; compensația în mărime de 5 958 lei pentru neachitarea în termen pentru concediul medical; compensația pentru munca prestată în zilele de odihnă, de sărbătoare nelucrătoare și orele suplimentare lucrate după ora 17:00 în anul 2011- 17 zile în suma de 3 825 lei, în anul 2012 - 47 zile în sumă de 10 575 lei, în anul 2013 - 4 zile în suma de 900 lei; compensația în mărime de 2 142 lei pentru 10 zile nefolosite din concediul anual 2011-2012; compensația în mărime de 6 000 lei pentru concediul anual nefolosit 2012-2013; compensarea uzurii în sumă de 3 450 lei și conform contractului de locațiune a automobilului personal „Land Rover Freelander” nr. înmatriculare C OH 440 suma de 13 800 lei, pentru 4 cauciucuri „Michelin” mărimea 235\65\17; suma de 1 900 lei acumulatorul 90A\h, plătite din sursele proprii și folosite în serviciul pîrîtului; repararea prejudiciul financiar, a salariului, îndemnizațiile și compensațiile în sumă totală de 150 977 lei; încasarea prejudiciul moral în sumă de 700 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Pancho Valchanov a declarat apel, solicitînd, admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrale a acțiunii, precum și încasarea suplimentar a sumelor solicitate, salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada iulie 2013-mai 2015 în sumă de 142 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Pancho Valchanov și s-a menținut hotărîrea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014.

La 21 septembrie 2015 Pancho Valchanov a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîri primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că, la examinarea cauzei atît prima instanță, cît și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat normele materiale.

Susține recurentul că, prima instanță dispunînd respingerea acțiunii, și-a motivat soluția în temeiul Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, invocînd totodată și Avizul consultativ a Plenului CSJ nr. 4ac-6/14 din 12 mai 2014, ignorînd, însă, prevederile Codului muncii.

Mai mult ca atît, prima instanță nu s-a expus asupra pretențiilor privind plata drepturilor salariale și altor restanțe acumulate, necătînd la faptul că instanța de apel s-a expus superficial asupra plății drepturilor salariale a apelantului, a considerat că în speță, sunt aplicabile exclusiv regulile privind contractul de mandat, iar în partea încasării compensațiilor salariale, prejudiciului moral instanța de apel a considerat că aceste pretenții nu au suport juridic reglementat prin norma ce guvernează raportul litigios.

Susține recurentul că, instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au reținut spre examinare probele pertinente, și anume, că a fost eliberat din funcția de administrator al SRL „Avton Service” prin procesul-verbal al adunării asociaților societății nr. 1/2013 din 29 ianuarie 2013, modificările datelor în Registrul de stat al persoanelor juridice fiind operate la 14 februarie 2013, însă eliberat din funcție a fost abia la data de 18 iunie 2013, conform ordinului cu privire la eliberare nr. 11C din 18 iunie 2013.

Consideră recurentul că, necătînd la faptul că a ocupat funcția de administrator a societății, conducătorul unității este salariat, în sensul legal al Codului Muncii, care nu face deosebire între formele de proprietate și formele organizatorico-juridice ale unităților, excepție de la cele invocate fiind cazurile cînd conducătorul este concomitent și proprietarul unității.

De asemenea, invocă recurentul că, necătînd la faptul că instanțele de judecată fac referire la prevederile Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, ultimul a fost eliberat din funcție, abia peste 4 luni, conform ordinului cu privire la eliberare nr. 11C din 18 iunie 2013, în temeiul art. 86 alin. (1), lit. d) și p) Codul muncii, astfel, fiind eronate concluziile instanțelor în partea ce ține de faptul că, în speță nu sunt aplicabile prevederile Codului Muncii.

Totodată, susține că, instanțele la examinarea pricini nu au reținut prevederile art. 89 alin. (2) Codul muncii, că în litigiile de muncă, angajatorul este cel care urmează să probeze legalitatea și temeinicia concedierii, mai mult nu au reținut că Inspectoratul de Stat al Muncii, în rezultatul plîngerii sale, a constatat

existența raporturilor de muncă între recurent și întreprindere, iar în actul de control, fiind indicate un șir de încălcări a Codului muncii.

Verificând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care necesită să fie admise cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 și restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat de Pancho Valchanov la 21 septembrie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 este depus în termen, în cazul în care decizia a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2015, însă la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia, de părți.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintînd acțiunea în judecată împotriva SRL „Avton Service”, Pancho Valchanov a solicitat anularea ordinului din 18 iunie 2013 de concediere; restabilirea în funcția de administrator cu rectificarea înscrierii în registrul de stat al persoanelor juridice referitor la persoana administratorului; încasarea salariului în mărime de 6 000 lei pentru ianuarie 2013; compensația în mărime de 2 442 lei pentru neachitarea în termen a salariului pentru ianuarie 2013; încasarea salariului în mărime de 54 000 lei pentru iulie 2013 - aprilie 2014 perioada de absență forțată de la lucru; încasarea compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare în sumă de 18 000 lei; încasarea indemnizației în sumă de 25 435 lei pentru concediul medical pentru perioada 04 februarie 2013-18 iunie 2013; compensația în mărime de 5 958 lei pentru neachitarea în termen pentru concediul medical; compensația pentru munca prestată în zilele de odihnă, de sărbătoare nelucrătoare și orele suplimentare lucrate după ora 17:00 în anul 2011- 17 zile în suma de 3 825 lei, în anul 2012 - 47 zile în sumă de 10 575 lei, în anul 2013 - 4 zile în suma de 900 lei; compensația în mărime de 2 142 lei pentru 10 zile nefolosite din concediul anual 2011-2012; compensația în mărime de 6 000 lei pentru concediul anual nefolosit 2012-2013; compensarea uzurii în sumă de 3 450 lei și conform contractului de locațiune a automobilului personal „Land Rover Freelander” nr. înmatriculare C OH 440 suma de 13 800 lei, pentru 4 cauciucuri „Michelin” mărimea 235\65\17; suma de 1 900 lei acumulatorul 90A\h, plătite din sursele proprii și folosite în serviciul pîrîtului; repararea prejudiciul financiar, a salariului, indemnizațiile și compensațiile în sumă totală de 150 977 lei; încasarea prejudiciul moral în sumă de 700 000 lei și cheltuielile de judecată, iar în cadrul instanței de apel, și-a modificat cerințele prin excluderea cerinței de restabilire la locul de muncă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii înaintate de Pancho Valchanov împotriva SRL „Avton Service”.

Judecând apelul declarat de către Pancho Valchanov, instanța de apel a găsit necesar de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, considerând că aceasta este întemeiată și legală.

În susținerea soluției date instanța de apel a reținut că în speță, prima instanță just a constatat faptul netemeinicii acțiunii, indicând totodată, că instanța de judecată nu poate decide asupra temeinicii eliberării administratorului unei societăți cu răspundere limitată, chiar dacă s-ar fi făcut fără justă cauză, deoarece norma legală nu admite controlul judiciar al legalității hotărârii adunării generale a asociaților, iar în partea încasării sumelor a considerat că nu au suport juridic reglementat prin norma ce guvernează raportul respectiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai reține că, interpretarea dată de instanțele de judecată este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, inclusiv în limitele temeiurilor și pretențiilor care au generat apariția unui astfel de litigiu.

Or, dispozițiile art. 240 alin. (3) CPC, direct statuează că instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, Colegiul reține că, deși Pancho Valchanov, întru justificarea dezacordului cu hotărârea primei instanțe, în cererea de apel și-a formulat și motivat pretențiile, și prin cererea din 17 iunie 2015 și-a modificat cerințele acțiunii, prin renunțul la cerința de restabilire la locul de muncă, instanța de apel nu s-a expus asupra acesteia, ci contrar, în motivarea deciziei face referire la faptul că cerința de restabilire la locul de muncă este neîntemeiată.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că, contrar acestor prevederi și dispoziții conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel, judecând apelul, nu a intrat în esența cauzei deduse judecării, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel, inclusiv celor aduse în dezacord cu hotărârea primei instanțe, iar conținutul deciziei nu este altceva decât reflectarea concluziilor primei instanțe.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că, în speță nu sunt aplicabile prevederile Codului muncii, fără a reține prevederile art. 2 alin. (3) al Codului muncii, care stabilește că, în cazul în care instanța de judecată stabilește că, printr-

un contract civil, se reglementează de fapt raporturile de muncă dintre salariat și angajator, acestor raporturi li se aplică prevederile legislației muncii.

Iar, conform art. 69 alin. (3) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, asupra relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se extinde în măsura în care nu este în contradicție cu prezenta lege.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de apel, fără a examina probele complet și obiectiv, fără a motiva și argumenta decizia, prematur a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel, în cazul în care nu a stabilit motivele eliberării din funcție, și nu s-a expus asupra legalității emiterii ordinului de concediere.

Or, Pancho Valchanov a fost eliberat din funcția de administrator a SRL „Avton Service” în baza procesului-verbal al adunării asociaților SRL „Avton Service” nr. 1/2013 din 29 ianuarie 2013, ca urmare a analizei rezultatelor economice și a indicilor financiari a activității întreprinderii, iar conform ordinului cu privire la eliberare nr. 11C din 18 iunie 2013, Pancho Valchanov a fost concediat din funcția de administrator a societății în temeiul prevederilor art. 86, alin. (1), lit. d) și p) Codul muncii, care prevede că, concedierea se admite pentru constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate din cauza stării de sănătate, în conformitate cu certificatul medical și încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef.

Aici, instanța de recurs consideră necesar a menționa, că necățînd la faptul că, instanțele de judecată și-au motivat soluțiile de respingere a cerinței de anulare a ordinului de concediere în baza art. 70 alin. (1) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, nu au reținut faptul că, ordinului cu privire la eliberare nr. 11C din 18 iunie 2013 nu este argumentat juridic și nu corespunde situației fapt, în cazul în care contravine procesului-verbal al adunării asociaților SRL „Avton Service” nr. 1/2013 din 29 ianuarie 2013.

Mai mult ca atît, urmează a reține că, conform răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii nr. V-2351/13 din 24 ianuarie 2014, în rezultatul controlului la SRL „Avton Service” s-a stabilit că, Pancho Valchanov a fost angajat la întreprindere în funcția de administrator, conform procesului verbal al adunării generale a asociaților nr. 2/2011 din 15 septembrie 2011 și a ordinului de angajare nr. 30 C din 15 septembrie 2011, ultimul fiind concediat la 18 iunie 2013.

În rezultatul controlului la SRL „Avton Service”, s-a mai constatat că, la încetarea raporturilor de muncă cu Pancho Valchanov, administrația SRL „Avton Service” a admis un șir de încălcări a Codului muncii, totodată fiind indicat că, la 15 octombrie 2013 administrația SRL „Avton Service” că a lichidat parțial încălcările constate în baza procesului-verbal a Inspecției de Stat al Muncii din 13 septembrie 2013, și și-a asumat obligația de a achita datoriile salariale față de Pancho Valchanov conform unui grafic de achitare, deoarece societatea se află în imposibilitate de achitare a plăților, din motivul lipsei surselor financiare.

Totodată, instanța de apel nu a reținut și nu a argumentat faptul că, ordinul de angajare nr. 30 C din 15 septembrie 2011 prin care Pancho Valchanov a fost numit în funcția de administrator a SRL „Avton Service”, a fost emis în corespundere cu legislația muncii.

Astfel, reieșind din normele precitate și cele supra indicate, instanța de recurs reține că, instanța de apel nu a stabilit în ce măsură asupra relațiilor dintre administrator și societate sunt aplicabile prevederile Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul în care în contradicție cu Codul muncii, survin doar prevederile art. 70 alin. (1) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise, incontestabil indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Pancho Valchanov.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pancho Valchanov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avton Service” cu privire la anularea ordinului de concediere și încasarea salariului, compensațiilor, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea

Ion Druță

Galina Stratulat